

אהוד מנור:

„אני מוסר שיר, אחרי שהתעייפתי ממנו!”

בימים אלה יצא לאור סימרו השני של אהוד מנור. יליד הארץ. פתחתי את הספר וראיתי שאת רוב השירים אני מכירה מהרדיו ומתקליטים. שאלתי את אהוד מנור אם הוצאת ספר כזה היא מעין סיכום-ביניים בשבילו. או שיש אנשים הנוהגים לקנות סיפרי-שירה שהם כבר מכירים. גם אני שאלתי את עצמי את השאלה הזאת הרבה פעמים, ולכן גם לא נעניתי במשך שנים ארוכות, להצעות להוציא ספר. מסתבר, שיש שוק גדול בארץ לסיפרי-פזמונים. אנשים אמרו לי שהם אוהבים לראות את המילים מודפסות, כי לפעמים הן הולכות לאיבוד בגלל המנגינה.

● **אתה מדבר על מיזמונים, ועל הספר שלך כתוב „שירים”. מה ההבדל, לדעתך?**

אני לא חושב שיש הבדל. כל העולם קורא לזה פזמונים, אז גם אני נדבקתי. הספר הוא ספרי-שירים. ללא המנגינות שלהם.

● **כשאתה מוסר שיר שלך לביצוע של זמר, אין לך הרגשה של פרידה ממשוהו יקר ואישי?**

זה נורא סכיזופרני. אני בדרך כלל מוסר שיר אחרי שביליתי איתו המון זמן ואני עייף ממנו. לכן יש איזו שימחה שהשיר עזב אותך. אחר-כך, כמובן, יש החוויה השניה, כשאתה שומע את השיר ברדיו. אם זה יצא טוב, מיד אני מרגיש שזה הפסיק להיות השיר שלי. ואם זה יצא לא טוב, אני מתחיל להסמיק ולהזיע, ולקוות שכל קרובי וירידי לא שמעו אותו.

● **מה קורה לך יותר?**

אני יותר מזיע. אבל אני שמח שההזעות שלי הן לא בהכרח הזעות של אחרים.

● **רק לפני זמן קצר יצא סיפוך הראשון. לא דיברנו עוד על אהבה, וכבר ספר שני?**

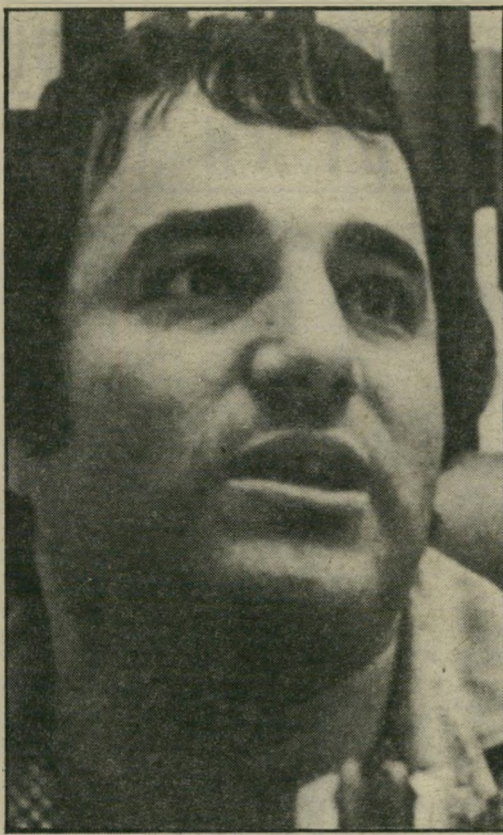
כשהתחלנו לדבר על הוצאת ספר, הבאתי את כל השירים שכתבתי. כולם נדהמו מהכמות, והחלטנו לחלק את החומר לארבעה: שירי אהבה, שירי בנימינה, שירי ילדים ושירים מתורגמים.

● **אם כך, מחכים לנו עוד שני ספרים בקרוב.**

נכון. אבל לא לפני שבוע הספר העברי הבא.

● **אהוד, הצילומים בספר הם פרטיים ואישיים שלך. תמונות ילדות שלך, של המישפחה שלך ושל אחיך הצעיר, יהודה, שנפל, ושלו הקדשת את אחד משיריך הנפלאים ביותר. זאת לא חשיפה גדולה מדי?**

גם השירים עצמם הם חשיפה גדולה. נראה לי שהצילומים מצדיקים את הרפסת השירים — ולהיפך.

שלמה צח:

„חמש חברות-תקליטים מעוניינות בשיר של בועז!”

להצלחה יש לא רק הרבה אבות, אלא גם הרבה זוכים. בעיקבות הצלחתו הגדולה של הסרט „מאחורי הסורגים” הולך גם בועז שרעבי. מי ששר את השיר מתוך הסרט. „תנו לי יד”, לפרוץ לו דרך. בימים אלה חוזר ארצה אמרגנו של בועז שרעבי, שלמה צח. ובאמתחתו הרבה הצעות לקניית השיר של שרעבי. המושר באנגלית בשביל העולם הגדול. שאלתי את שלמה צח: של מי היה ההימור הטוב על השיר הזה?

זה סיפור ארוך. השיר נכתב על-ידי שימירית אור ונורית הירש עבור עופרה חזה. היא החליטה שלא להקליט אותו והוא עבר לאפי כן-ישראל. שמשום מה גם היא לא השתמשה בו. הוא עבר לאילנה אביטן וממנה לאילנית, שגם מתקליטה האחרון השיר התחלק איכשהו.

אז בא בועז שרעבי, נדלק על השיר והציע אותו למפיקי הסרט, שקיבלו אותו בשימחה.

● **מי מתעניין בשיר הזה בחו"ל?**

חמש חברות-תקליטים מעוניינות בזכויות. עכשיו הבעיה שלנו היא להחליט אם למכור לחדר נכל ארץ לחברה אחרת או למכור לחברה עולמית אחת. שתפיץ את השיר בדרך שלה.

● **מה ייצא לבעז שרעבי מהעסקה הזאת, מלבד כסף?**

אם התקליט יצליח וימכרו ממנו מאה אלף עותקים, יוחתם בועז על חווה לשלוש שנים. תוך הבטחה להוציא לו אלבום כל שנה.

● **ומה ייצא לך?**
הרבה נחת והרבה כסף.

ציפורה ברון:

„עשרה אחוז מאזרחי ישראל הם נכים!”

אם תראו בקרוב מכונית מסוג „אירונוסייד” נוסעת בכבישי תל-אביב, אל תחשבו שמצלמים את הסידרה בארץ. המכונית היא נסיון ראשון להסיע נכים שאין להם מכונית משלהם ושאננם יכולים להשתמש בתחבורה ציבורית. שאלתי את ציפורה ברון, יו"ר אירגון-הנגג של הנכים, מה עשו האנשים האלה עד היום?

היו תקועים בבית. מרובר באנשים שהמכונית שלהם נמצאת, למשל, בתיקון שבועי-שבועיים, או כאלה שיש להם בעיה להשיג מונית.

● **מה זאת אומרת בעיה להשיג מונית?**
הרכבה נהגי-מוניות לא ששים לקחת נכה כעל עגלה. צריך לעצור את המונית, לרדת מהאוטו, לעזור לנכה להיכנס, לקפל את הכיסא ולשים אותו כבגאז', שלא תמיד ריק. זו בעיה לנהגי-מוניות, והרבה מהם לא עוזרים.

● **כמה נכים יש בארץ?**
400 אלף נכים, שהם כ-10% מאזרחי המדינה. 32 אלף מהם הם נכייצה"ל, והם לא שייכים אלינו.

● **מדוע ההסדרה הזאת?**

הם לא כלי-כך צריכים אותנו. מצבם, מבחינת ההטבות, הרבה יותר טוב משלנו. כשמכונית של נכה-צה"ל מתקלקלת, בו כיום הוא מקבל מכונית חלופית. בהם מטפל משרד-הביטחון ובנו מטפל הביטוח הלאומי, וזה סיפור לגמרי אחר. כי הם חוקקו חוקים מאוד משונים, שלא בריוק עוזרים לנכים.

● **כמו מה, למשל?**

למשל, נכה שאינו מסוגל לנהוג בעצמו, זכאי לפטור של 75% מהמיסים, ובמכונית שלו זכאי לנהוג רק קרובי-משפחה אחד הגר בבית. כלומר, אם בן-המשפחה הזה חולה או לא נמצא בבית, אסור לאף אחד אחר לנהוג את המכונית, והנכה נשאר בבית. אני רציתי בזמנו לשכור נהג בשכר, אבל הביטוח הלאומי לא מאשר לי זאת, כי הנהג אינו קרובי-משפחה שלי ואינו גר בביתי.

● **לכמה אנשים תוכל המכונית החדשה הזאת לעזור?**

באזור תל-אביב גרים 35 אלף נכים. לא כולם זקוקים להסעה הזאת ולא כולם יבקשו אותה. אבל אדם ידע, שאם אין לו דרך להגיע למקום מסוים, הוא יוכל לטלפן אלינו ואנחנו נסיע אותו למחוז חפצו. ברור שמכונית אחת איננה מספיקה, אבל במשהו הרי צריך להתחיל.

● **מי יממן אתכם?**

עיריית תל-אביב ומר לובינסקי מפזו עזרו בקניית המכונית. אגד תורמת לנו שני נהגים ביום למשך שנה, ואת הדלק יממנו הנוסעים עצמם.

● **כמה נסיעות ביום יוכל הרכב הזה לעשות, לפי דעתך?**

זה קשה להגיד, אבל אם חברת מוטורולה תיענה לפנייתנו ותתן לנו מכשיר-קשר, נוכל להכפיל את מספר הנסיעות ביום, כי הנהג לא יצטרך לחזור כל פעם למרכז, לקבל הזמנה נוספת.